

disse verdenshistoriske Aar, og det maa ske netop af Hensyn til Sønderjylland. Jeg vil sige til det ærede Medlem for Hjørring Amt, at jeg forstaar ham ikke rigtig. Naar man byder til Fest i et Hus, saa ifører man sig sin Festdragt, og saa byder man Gæsterne til Højtiden. Men det ærede Medlem og hans Parti vil jo i Virkeligheden have, at man ikke skal iføre sig nogen Festdragt, men man skal indbyde Gæsterne til Højtiden og saa bede dem være med til at sy den Festdragt, man skal iføre sig. Det er en underlig Fremgangsmaade. Naar man byder til Højtid, skal man lade sy sin Festdragt, og saa møder man i den og tager imod de gode Gæster, som nu kommer, Sønderjyderne. Lad os iføre os vor Højtidsdragt og saa sætte Huset ordentlig i Stand, inden denne Højtid oprinder. Naar en saadan Højtid, en danmarkshistorisk og en verdenshistorisk Højtid, staar for Døren, synes jeg, det er en underlig Fremgangsmaade, at man siger: Det Reparationsarbejde, der ligger for, skal vente, til de kommer hjem; de skal hjælpe os dermed. Nej, jeg synes, at nu skal man gøre al Ting i Stand, feje saa meget gammelt Skrammel ud som muligt, alt det gamle Skrammel, som Tyskerne nu har fejlet ud af deres gamle Hus, som Sønderjyderne har været med til at feje ud, og som Flensborg i høj Grad har været med til at feje ud. De har nu i deres eget Land fejlet saa meget Skrammel fra Middelalderen bort, de er blevet frigjort for det alt sammen. Skulde vi saa ikke herhjemme feje saa meget af det ud som paa nogen Maade muligt, saa der bliver rent herhjemme, og saa slaa Porten op og sige: Kom nu til Højtiden. Det er den rigtige Fremgangsmaade.

Johan Knudsen: Jeg skal ikke forlænge Diskussionen; jeg har heller ikke noget væsentligt at føje til de Bemærkninger, som jeg paa mit Partis Vegne tillod mig at fremsætte. Kun en enkelt Bemærkning ønsker jeg at gøre til den højtærede Statsminister (Zahle). Den højtærede Statsminister lod mig noget triumferende vide, at han kunde undvære mit Partis Tilslutning til Grundlovsændringerne, dersom han fik Venstres; og Statsministeren syntes at nære det lysteste Haab om, at han fik Venstres. Jeg har den Tro og den Overbevisning, at den højtærede Statsminister i denne Sag ser alt for forhaabningsfuldt, men Tiden vil jo vise,

hvem der faar Ret, den højtærede Statsminister eller jeg.

Statsministeren (Zahle): Det vil jo vise sig, om det er det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt (Johan Knudsen) eller det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), som er Ordfører for Venstre. Hvis det ærede Medlem for Hjørring Amt har noget Mandat til at tale paa Venstres Vegne, kan jeg naturligvis ikke gøre mig Haab om nogen velvillig Forhandling med Venstre, men det ærede Medlem fra Assens har talt paa en saadan Maade i Dag, at jeg i Tillid til, at han virkelig er Venstres Ordfører, vedblivende haaber og venter at kunne faa ikke alene en fredelig, men en velvillig Forhandling i Gang med Venstre om denne Sag. Jeg er uden Skyld i, at det konservative Folkeparti ved sin Ordfører straks stillede sig udenfor, men jeg skal byde Partiet Velkommen, hvis det vil gaa med til Forhandling.

Det ærede Medlem fra Assens maa have overhørt, at jeg havde svaret det ærede 10de Medlem for Hovedstaden (Borgbjerg) paa de forskellige Spørgsmaal, han fremdrog, idet jeg har henpeget paa, at jeg maatte anbefale, at vi holdt os til det foreliggende Forslag og de dertil knyttede Motiver.

Det ærede Medlem fra Assens udtalte, at med Hensyn til Begrænsningen af Opløsningsretten overfor Landstinget maatte jeg huske fejl, thi den 6. Oktober 1914 havde jeg selv fremsat et Forslag om en Paragraf, som begrænsede Opløsningsretten. Det er rigtigt, men det var Resultatet af Forhandlingerne i Tiden mellem September 1913, da det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) fremsatte sit Forslag i „Tiden“ om fuldstændig Uopløselighed af Landstinget, og den 6. Oktober 1914, da jeg fremsatte mit Forslag; men det er fra det ærede Medlem fra Ringkøbings Tidsskrift „Tiden“, hele dette Spørgsmaal om Uopløselighed af Landstinget hidrører, og det ærede Medlem fra Assens og det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) beklagede ligesom jeg, at denne Plet skulde sættes paa det Forslag, det ærede Medlem fra Assens havde fremsat den 23. Oktober 1911; det Forslag var bedre, end det var efter den Tid.

Med Hensyn til det ærede Medlems Kendskab til og Viden om de Forhandlinger, som blev ført, maa jeg sige, at kort efter, at jeg var traadt til som Koneilspræsident og mod mit og mit Partis Ønske have overtaget